

Operationeel onderzoek

Geheeltallige programmering (IP)

LP-gebaseerde B&B

Algoritme voor max. (min.)

1. LP-relaxatie: **GUB (GLB)** → geheeltallig: STOP
2. Branching op fractionele variabele
3. Los LP in vertakking op: **LUB (LLB)** → geheeltallig: **GLB (GUB)** = kandidaat optimum
4. Verder vertakken → doelfunctiewaarde \leq GLB (\geq GUB): GEDOMINEERD

Knapzak

Geheeltalligheidseis → rekestijd ↑↑

Set cover/pakking/partitie

$$\begin{array}{ccc} \downarrow & \downarrow & \downarrow \\ \mathbf{Ax} \geq \mathbf{1} & \mathbf{Ax} \leq \mathbf{1} & \mathbf{Ax} = \mathbf{1} \end{array} \quad \text{waarbij } A = \text{incidentiematrix met } a_{ij} = 0 \text{ of } 1$$

rijen = # objecten
kolommen = # deelverz.

- Alternatieve optima
 - Voordeel: meerdere (conflicterende) objectieven

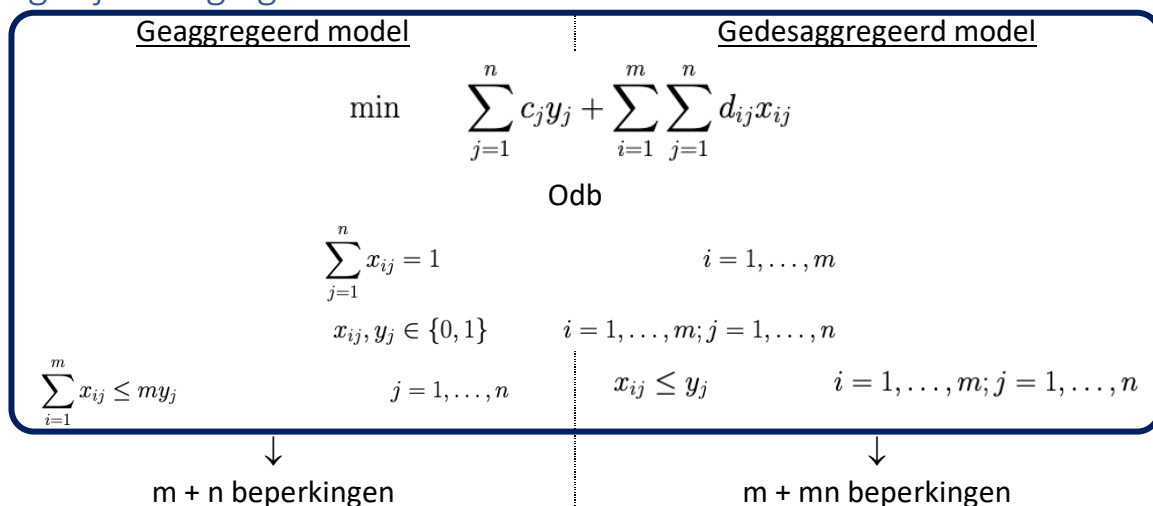
Vaste kosten/fixed charge

- Doelfunctie: max. ... - vaste kost * Y_i ...
 $X_i > 0 \Rightarrow Y_i = 1$ dus $X_i \leq MY_i$ “Big M constraint”
- Kwaliteit van formuleringen
 - Gap (min.) = $\frac{Z^* - Z_{LP}}{Z_{LP}} \times 100$
 - Gap (max.) = $\frac{Z_{LP} - Z^*}{Z^*} \times 100$
 - ! M mag niet té groot zijn !

Logische restricties

- Als $x_1 > 0$ of $x_2 > 0$ of allebei (dus $x_1 + x_2 > 0$), dan $x_3 + x_4 \geq m$
 - Indicator variabele $\delta \in \{0,1\}$: $x_j \leq M\delta$ (M groot)
 - $x_3 + x_4 \geq \delta m$
- Als $x_1 > 0$ én $x_2 > 0$, dan ...
 - $z_1, z_2 \in \{0,1\}$: $x_j \leq Mz_j$ (M groot)
 - $\delta \in \{0,1\}$: $z_1 + z_2 \leq 1 + \delta$ en ...
- Stel $a_1x \leq b_1$ of $a_2x \leq b_2$ of allebei moeten voldaan zijn
 - $\delta_1, \delta_2 \in \{0,1\}$: $\delta_1 + \delta_2 \geq 1$ en $a_1x \leq b_1 + M(1-\delta_1)$ en $a_2x \leq b_2 + M(1-\delta_2)$
- Minstens k beperkingen moeten voldaan zijn
 - $\delta_i \in \{0,1\}$: $\sum_i \delta_i \geq k$ en ...

Magazijninvestiging

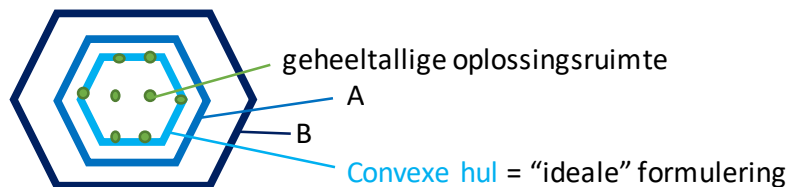

De geheeltallige oplossingsruimte is hetzelfde voor beide, maar LP-relaxaties zijn anders!

→ **Rekentijd?**

Formulering A is **sterker** dan B indien

- 0) Zelfde IP oplossingsruimte
- 1) $P_A \subset P_B$
- 2) $P_A \neq P_B$ of $P_B \setminus P_A \neq \emptyset$

→ Meer beperkingen is dus niet per se slechter, want oplossingsruimte kan dan nauwer aansluiten bij geheeltallige oplossingsruimte!

Cutting-plane algoritme

= alternatieve oplossingsmethode voor IP (naast B&B)

Een **sne**

- Bewaart alle geheeltallige oplossingen
- Snijdt een deel van de oplossingsruimte van LP-relaxatie weg

→ Geeft dus een **sterkere** formulering!

Algoritme:

1. LP-relaxatie: x^* = optimum → geheeltallig: STOP
 2. Voeg sne toe waaraan alle oplossingen van IP voldoen, maar x^* niet (= separatie)
Vb. enkel geldig voor **zuiver geheeltallige** programma's in **standaardvorm**:
 - **Gomory-sne**
 - O.b.v. equatie uit optimaal tableau met fractioneel rechterlid
 - Niet-nul sne
 - Omdat x^* fractioneel is, weten we dat er geen enkele IP oplossing bestaat met alle NBV=0 → min. 1 NBV > 0 ≥ 1 dus sne: $\sum_{i \in NBV} x_i \geq 1$
- Vb. probleem-specifieke sne voor 0/1 knapzak:
- **Cover inequalities**
 - Zoek geschonden voorwaarden o.b.v. $\sum_i w_i > \text{toegelaten gewicht}$
 - Evt. **sterker** maken door alle x_i met $w_i \geq \text{grootste gewicht dat al mee is}$, ook toe te voegen

- Combineren van B&B en cutting-planes?

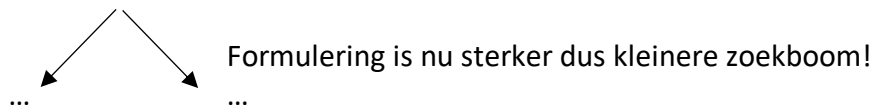
B&B: groeit exponentieel in aantal variabelen

Cutting-planes: kan soms ook exponentieel oplopen

- Sequentieel combineren

LP-relaxatie

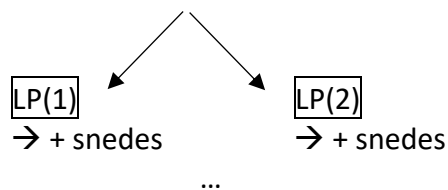
→ Snedes toevoegen tot IP-optimum OF "tailing off" (convergentie)

- Alternierend combineren: "branch and cut"

LP-relaxatie

→ Snedes toevoegen tot "tailing off" (convergentie)

Toewijzingsprobleem < transportprobleem < transitoprobleem

Toewijzingsprobleem

Bewerkingstijd van taak j (aantal = m) op machine i (aantal = m): c_{ij}

$x_{ij} = 1$ indien machine i aan taak j wordt toegewezen

= 0 anders

Min. $\sum_i \sum_j c_{ij} x_{ij}$

Odb $\sum_j x_{ij} = 1$ voor $i = 1, \dots, m$

$\sum_i x_{ij} = 1$ voor $j = 1, \dots, m$

$x_{ij} \geq 0$ voor $i, j = 1, \dots, m$

→ Coëfficiëntenmatrix A = totaal unimodulair (TU) i.e. elke vierkante submatrix heeft determinant 0, 1 of -1. Daarnaast: alle rechterleden b zijn geheeltallig

→ Elke tbo is geheeltallig!!

Ook $x_{ij} \leq 1$ dus opl. zal automatisch $x_{ij} \in \{0,1\}$ hebben

(Mogelijke oplossingsmethode: Hongaarse methode)

Transitoprobleem

p transitoknooppunten

Transportprobleem

Transport $i \rightarrow j$: x_{ij}

Capaciteit bron i: s_i (aantal = m)

Vraag knooppunt j: d_j (aantal = n)

Kostenmatrix: $[c_{ij}]$

Min. $\sum_i \sum_j c_{ij} x_{ij}$

Odb $\sum_j x_{ij} \leq s_i$ voor $i = 1, \dots, m$

$\sum_i x_{ij} \geq d_j$ voor $j = 1, \dots, n$

$x_{ij} \geq 0$ voor $i = 1, \dots, m$ en $j = 1, \dots, n$

in = uit voor alle transitoknooppunten

→ TU!

Handelsreizigersprobleem (TSP)

<u>Symmetrisch TSP</u>	<u>Asymmetrisch TSP</u>
Steden: N (aantal = n)	= toewijzingsprobleem!!
Lengte tussen i en j: c_{ij}	Steden: N (aantal = n)
$x_{\{i,j\}} \in \{0,1\}$	Lengte $i \rightarrow j$: c_{ij} , mogelijks verschillend van lengte $j \rightarrow i$: c_{ji}
	$x_{ij} \in \{0,1\}$
	<u>Doelfunctie</u>
Min. $\sum_{\{i,j\}} c_{ij} x_{\{i,j\}}$	Min. $\sum_i \sum_j c_{ij} x_{ij}$
Odb	Odb
	<u>Toewijzing</u>
$\sum_{i \neq j} x_{\{i,j\}} = 2$ voor $i = 1, \dots, n$	$\sum_{j \neq i} x_{ij} = 1$ voor $i = 1, \dots, n$
	$\sum_{i \neq j} x_{ij} = 1$ voor $j = 1, \dots, n$
	→ TU dus “gratis” IP oplossingen!
	<u>Subtour eliminatie</u>
$\sum_{\{i,j\} \subset S} x_{\{i,j\}} \leq S - 1$ voor $S \subset N$, $2 \leq S < N $ → DFJ formulering	DFJ formulering of variant mogelijk
OF even sterke formulering:	Alternatief: MTZ formulering
$\sum_{i \in S, j \notin S} x_{\{i,j\}} \geq 2$ voor $S \subset N$, $2 \leq S < N $)	Definieer u_i voor ordening van steden
→ Géén compacter alternatief zoals MTZ	$u_1 = 1$
	$2 \leq u_i \leq n$ voor $i = 2, \dots, n$
	$u_j \geq u_i + 1 - M(1-x_{ij})$ voor $i, j \neq 1$ en $i \neq j$
	(kies vb. $M = n$)
↓	↓
DFJ = $O(2^n)!$	MTZ = $O(n)!$
→ Los LP-relaxatie op <i>zonder subtour eliminaties</i> en dan separeren door stap voor stap subtour eliminatie beperkingen toe te voegen en geschonden beperkingen te zoeken.	MAAR we zijn nu wel TU eigenschap kwijt
Vervolgens: B&B of snedes zoeken en in elke stap weer separeren!	

Merk op: DFJ-formulering is sterker dan MTZ formulering!

↔ MTZ-formulering is echter wel veel compacter...

→ Combineer:

1. Los **IP** op zonder subtour eliminatie beperkingen ($k=1$)
2. Zolang $k \leq \text{max. aantal rondes}$:
 - a. Los huidig IP op. Veronderstel dat er r subtours S_1, \dots, S_r zijn.
 - b. Als $r = 1$ → STOP; anders voegen we ≤ 1000 DFJ beperkingen toe en $k = k+1$
3. Voeg MTZ formuleringen toe en los IP op tot optimum.

Combinatorische optimalisatie

B&B voor 1-machineplanning

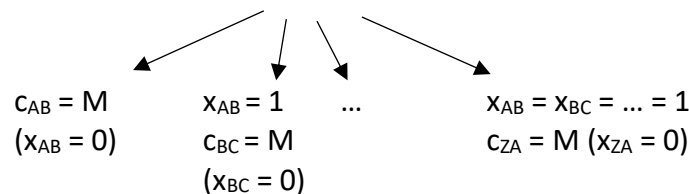
Algoritme voor min. overschrijdingstijd:

1. Beginknooppunt: vb. via heuristiek "Earliest Due Date First": GUB
2. Branching: stel **van achter naar voor** een planning op
3. Bereken huidige overschrijdingstijd in elk knooppunt: LLB
4. Verder vertakken tot volledige planning is opgesteld: GUB
5. $LLB \geq GUB$: GEDOMINEERD

B&B voor asymmetrische TSP

Algoritme min. afstand:

1. Relaxatie: laat subtour eliminatie beperkingen weg (\rightarrow TU matrix!): GLB
2. Branching: elimineer minimum-cardinaliteit subtour $x_{AB}, x_{BC}, \dots, x_{ZA}$

3. Bereken per knooppunt LLB
4. Verder vertakken tot tbo: GUB
5. $LLB \geq GUB$: GEDOMINEERD

Heuristieken

- Constructieheuristieken
 - Nearest neighbour
 - Cheapest insertion
- Verbeteringsheuristieken:
Start met constructieheuristiek en dan ...
 - Swap move
 - Insert move
 - 2-opt move \rightarrow MAAR kan gevangen zitten in **lokaal optimum**
- Meta-heuristieken:
 - Kan uit lokaal optimum ontsnappen
 - Vb. Simulated annealing, tabu search, genetische algoritmes, ant colony optimization, ...

Projectplanning

- Project is uitvoerbaar \Leftrightarrow volgordenetwerk is acyclisch $\Leftrightarrow \exists$ **topologische ordening**
- AoA vs. AoN
- **Kritieke pad methode** (CPM): lengte langste pad = kortst mogelijke duurtijd!

Kortste/langste pad via mathematische programmering

- **Transito probleem:** min. of max. $\sum_i \sum_j c_{ij} x_{ij}$
 - $x_{ij} = 1$ indien (i,j) op geselecteerde pad ligt; 0 anders
 - Start = bron met capaciteit 1
 - Einde = vraag met vraag 1
 - Alle tussenliggende punten = transitopunten

→ x_{ij} zal "gratis" 0 of 1 zijn!

→ Optimale doelfunctiewaarde is eindig als er geen negatieve/positieve lussen zijn
- **Duale model:** max. of min. $t_{\text{einde}} - t_{\text{start}}$
 - t_i = duale variabele voor elk knooppunt
 - Odb $t_j - t_i \leq$ of $\geq c_{ij}$
 - Interpretatie:
 - Kortste pad: stel $t_j - t_i$ voor als een touwtje met lengte c_{ij} en trek t_{start} en t_{einde} zo ver mogelijk uit elkaar ($\sim \text{max.}$). Strakke lijn = kortste pad.
 - Langste pad: t_i = realisatie-tijdstip van event i , dus t_j kan pas ten vroegste c_{ij} tijdseenheden na t_i starten.
 - Alle t_i zijn vrij in teken
 - Toepassing: lineaire crash-kost per activiteit
 - r_{ij} = reductie in tijd/lengte voor pad (i,j)
 - c_{ij} = kost per eenheid tijdsreductie
 - Min. $\sum_i \sum_j c_{ij} r_{ij}$
 - Odb $t_j - t_i \geq c_{ij} - r_{ij}$

Kortste/langste pad via dynamische programmering

Algemeen: kortste/langste pad van $A(0,0)$ naar $B(n,m)$

- Volledige enumeratie

→ **Rekentijd?** Voor $m = n$: totaal aantal operaties = $O(2^{2n})$
- **DP-recurisie**
 1. Initialisatie: stel TO op; $d(1) = 0$
 2. Zoek kortste/langste pad tot elk knooppunt **volgens TO**
 3. Stop bij eindknooppunt

→ **Rekentijd?**

 - TO opstellen = $O(m)$
 - Aantal knooppunten = $(n+1) \times (m+1) - 1$
 - 2 optellingen en 1 vergelijking per knooppunt

} $O(n \times m)$ of $O(n^2)$ of $O(m)$

→ Totaal = $O(2m) = O(m)$
- **Alternatieve DP-recurisie voor langste pad**
 1. Initialisatie: stel TO op; **late event time** $LT(n) = \text{due date}$
 2. Zoek kleinste LT voor elk knooppunt volgens omgekeerde TO
 3. Stop bij beginknooppunt
 - **Totale speling** $TF(i,j) = LT(j) - ET(i) - c_{ij}$
= maximale verlengingsduur zonder impact op due date
 - Indien due date = $ET(n)$, dan noemen we alle activiteiten met $TF(i,j) = 0$ **kritiek**
 - **Vrije speling** $FF(i,j) = ET(j) - ET(i) - c_{ij}$
= max. verlengingsduur zonder impact op ET van volgers

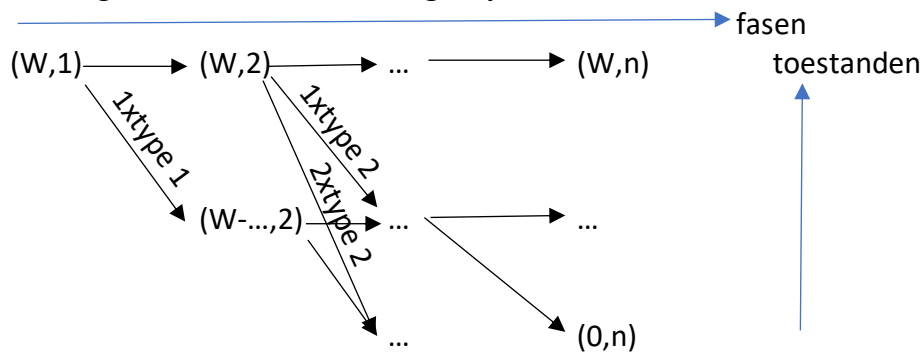
DP-recursie voor (geheeltallige) knapzak

$f(d,t)$ = waardefunctie met **toestand** d (capaciteit) en **fase** t (type product)

Knapzak met capaciteit W en n types producten – achterwaartse DP-recursie:

1. Initialisatie: bereken $f(d,n)$ voor $d = 1, \dots, W$
2. Bereken $f(d,n-1)$ voor $d = 1, \dots, W$ via **recursie**
3. ...
4. Tenslotte: $f(d,1)$

→ Analoog aan zoeken van een **langste pad in een netwerk**:

→ **Rekentijd?**

- DP-recursie langste pad = $O(m)$ → **polynomiaal**
- DP-recursie knapzak = $O(nK)$ → polynomiaal in n én in grootste getal K
= **pseudo-polynomiaal** (= **exponentieel**)

Verkiezen we voor knapzak dan DP-recursie of B&B?

- Input = **$O(n \log K)$**
- B&B = $O(n^2 2^n)$ → nuttig indien grote getallen (K) en klein # getallen (n)
- DP-recursie = $O(nK)$ → nuttig indien kleine getallen (K) en groot # getallen (n)

Alternatieve recursie (NIET voor 0/1 knapzak):

$g(d)$ = maximaal nut voor capaciteit d

1. Bereken $g(1)$
2. Bereken $g(2)$ via recursie
3. ...
4. Tenslotte: $g(W)$

→ **Rekentijd?** $O(nW)$

DP-recursie voor TSP

Algemeen TSP met n steden:

- Toestand = huidige locatie + **reeds bezochte steden**
→ Wegens **optimaliteitsprincipe**: optimale beslissing voor resterende fasen mag enkel afhangen van huidige toestand (geen geheugen!)
- Fase = positie in de route
- **Rekentijd?** $O(n^2 2^n)$ → **exponentieel**
Dus gebruik beter B&B voor TSP!

Kortste pad van één knooppunt naar alle andere

$G(N,A)$ met n knooppunten en m bogen

- DP-recursie
 - Als G acyclisch (\rightarrow TO)
 - Lengtes kunnen > 0 zijn
 - Kortste én langste pad
 - **Rekentijd** $O(m)$
- Dijkstra
 - Wel cycli mogelijk (\rightarrow geen TO)
 - Als lengtes ≥ 0
 - Enkel kortste pad
 - **Rekentijd** $O(n \times n + m) = O(n^2)$
 - Algoritme:
 1. Initialisatie:

It.	Knooppunt 1	Knooppunt 2	...	Knooppunt n
0	0	$+\infty$	$+\infty$	$+\infty$

2. Afstand huidig knooppunt (1) naar andere knooppunten invullen
3. Kleinste label permanent maken \rightarrow wordt huidig knooppunt
4. Afstand huidig knooppunt naar andere invullen INDIEN kleiner
5. Herhaal tot geen knooppunten overblijven

- Bellman-Ford
 - Wel cycli mogelijk
 - Lengtes kunnen > 0 zijn
 - Enkel kortste pad
 - **Rekentijd** $O(nm)$
 - Algoritme:
 1. Initialisatie:

It.	Knooppunt 1	Knooppunt 2	...	Knooppunt n
0	0	$+\infty$	$+\infty$	$+\infty$

2. Afstand huidig knooppunt (1) naar andere knooppunten invullen
3. Kleinste labels invullen
4. Afstand vanuit alle knooppunten met gewijzigd label invullen INDIEN kleiner
5. Herhaal tot convergentie OF # iteraties = # knooppunten (geen convergentie \rightarrow negatieve lus)

Vervangingsproblemen

C_{ij} = aankoopkost in jaar i + onderhoudskost tijdens jaren $i, \dots, j-1$ – inruilwaarde jaar j

\rightarrow Los op via achterwaartse DP-recursie met

- Ofwel $f(t) = \min.$ kost vanaf jaar t indien je in t nieuwe auto koopt
- Ofwel $f(t,i) = \min.$ kost vanaf t indien auto i perioden oud is (keuze: houd of vervang)

Niet-additieve recursie

↳ Doelfunctie

Voorbeelden:

- Systeembetrouwbaarheid van serieschakeling
 - Niet-additieve variant van knapzak
 - $\text{Max } B_1(X_1) \times B_2(X_2) \times \dots \times B_n(X_n)$
- Discounting
- Evenredige vertegenwoordiging
 - N districten met populatie P_i en R vertegenwoordigers aan te stellen
 - Ideaal: X_i uit district i met $X_i = R(P_i/P)$
 - Doelfunctie:
 - $\text{Min.}_{(\sum X_i = R)} \sum_{i=1}^N |X_i - RP_i/P|$
 - $\text{Min.}_{(\sum X_i = R)} \{ \max_i \{ |X_i - RP_i/P| \} \}$

Stochastische DP

Ofwel onzekerheid vanwege stochastische opbrengst

→ Gebruik verwachte waarden

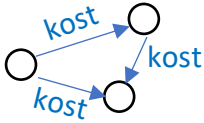
Ofwel onzekerheid vanwege stochastische transformatie

→ Optimale politiek is conditioneel!

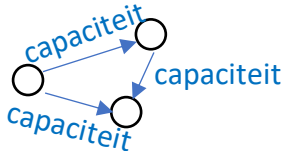
Netwerk(stroom)modellen

Netwerkmodellen:

Vb. transitoprobleem > transport > toewijzing

Max. stroommodellen:

Maximum stroommodellen via mathematische programmering

Netwerk $G(N,A)$

x_{ij} = stroom over boog (i,j)

u_{ij} = capaciteit boog (i,j)

v = stroom over artificiële terugkeerboog van einde t naar start s

Max. v

Odb
$$\sum_j x_{ij} - \sum_i x_{ij} = \begin{cases} v & \text{voor } i = s \\ 0 & \forall i \in N \setminus \{s, t\} \\ -v & \text{voor } i = t \end{cases}$$

$0 \leq x_{ij} \leq u_{ij}$ voor alle $(i,j) \in A$

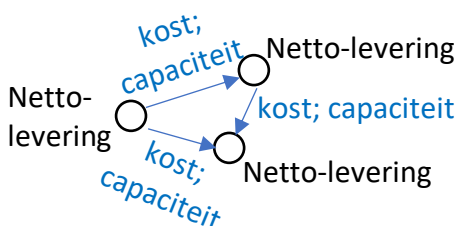
$0 \leq v < +\infty$

→ Knooppunt-boog incidentiematrix → TU!

Zelfs incl. capaciteitsbeperkingen krijgen we "gratis" $x_{ij} \in \{0,1,2, \dots\}$

MCNFP via mathematische programmering

= moederprobleem van alle netwerk- en stroomproblemen

Netwerk $G(N,A)$

x_{ij} = stroom over boog (i,j)

u_{ij} = max. capaciteit boog (i,j)

l_{ij} = min. capaciteit boog (i,j)

c_{ij} = kost voor vervoer over boog (i,j)

b_i = netto levering knooppunt i

Min. $\sum_{(i,j)} c_{ij} x_{ij}$

Odb
$$\sum_j x_{ij} - \sum_i x_{ij} = b_i \text{ voor alle } i \in N$$

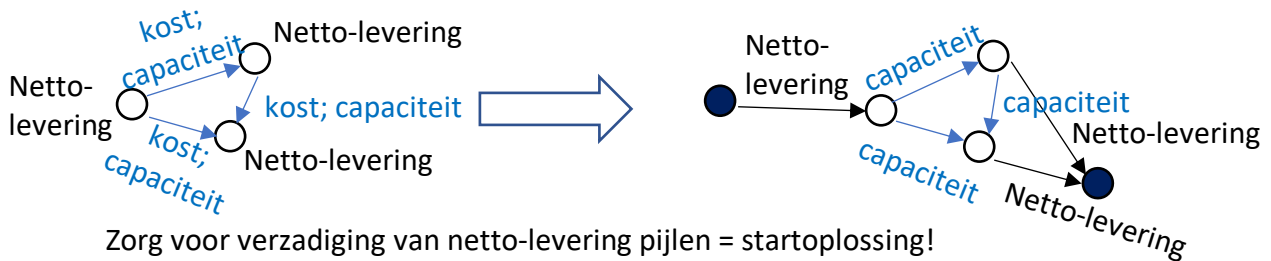
$l_{ij} \leq x_{ij} \leq u_{ij}$ voor alle $(i,j) \in A$

→ Knooppunt-boog incidentiematrix → TU! Zelfs incl. capaciteitsbeperkingen.

Merk op: voor elke tbo geldt $\sum_i b_i = 0$

Negatieve-lus algoritme voor MCNFP

1. Initialisatie: vind een toelaatbare stroom x
→ Maak van MCNFP een max. stroom-instantie:

Zorg voor verzadiging van netto-levering pijlen = startoplossing!

2. Zolang het **residueel network** $G(N, R(x))$ een negatieve lus C bevat:
 - a. Stuur max. toelaatbare stroom over de negatieve lus
(verhoog/verminder stroom over voorwaartse/achterwaartse bogen in C)
 - b. Update $G(N, R(x))$
 → Vinden van negatieve lus in $G(N, R(x))$: **Bellman Ford algoritme!**
 ↳ (Initialisatie: eindig getal i.p.v. ∞)
3. Toelaatbare stroom x^* is optimaal \Leftrightarrow residuele network $G(N, R(x^*))$ bevat geen negatieve lus meer!

→ Rekentijd?

Algemeen: network $G(N, A)$ met $|N| = n$, $|A| = m$, C = grootst voorkomende kost, U = grootst voorkomende netto-leveringen/capaciteit

- Bellman-Ford = $O(mn)$
- Max. # iteraties = max. doelfunctiewaarde = mCU
→ Tijdscomplexiteit $O(nm^2CU)$ → **exponentieel!**
MAAR indien zorgvuldig gekozen negatieve lus: **polynomiaal** algoritme!

Ford-Fulkerson algoritme voor max. stroomproblemen

= toepassing van negatieve-lus algoritme voor max. stroomproblemen
(met kost van elk pad = 0, behalve $c_{ts} = -1$)

1. Initialisatie: vind een toelaatbare stroom x
→ Vb. **0-stroom**
2. Zolang het **residueel network** $G(N, R(x))$ een negatieve lus C bevat:
 - a. Stuur max. toelaatbare stroom over de negatieve lus
(verhoog/verminder stroom over voorwaartse/achterwaartse bogen in C)
 - b. Update $G(N, R(x))$
 → Vinden van negatieve lus in $G(N, R(x))$: **labelling-algoritme!**
3. Toelaatbare stroom x^* is optimaal \Leftrightarrow residuele network $G(N, R(x^*))$ bevat geen negatieve lus meer!

→ Naast **maximum stroom** vinden we hierdoor ook **minimum snedes**:

- $S = \{\text{alle bereikbare knooppunten (dus niet-verzadigde pijlen) vanuit } s\}; \bar{S} = N \setminus S$
- **Snede** = $[S, \bar{S}] = \{\text{noodzakelijke pijlen voor stroom } s \rightarrow t\}$
- $C[S, \bar{S}]$ = capaciteit van de snede = **UB** voor max. stroom
- Einde Ford-Fulkerson algoritme: $C[S, \bar{S}]$ = optimale (max.) s - t stroom

→ **Rekentijd?**

Algemeen: netwerk $G(N,A)$ met $|N| = n$, $|A| = m$, C = grootst voorkomende kost,
 U = grootst voorkomende netto-leveringen/capaciteit

- Labelen = $O(m)$
- Max. # iteraties = max. doelfunctiewaarde = nU
→ Tijdscomplexiteit $O(nmU)$ → **pseudopolynomiaal** dus grootte $\sim \log U$!
MAAR indien zorgvuldig gekozen verbeterende paden: **polynomiaal** algoritme!

Complexiteitstheorie

= "In welke mate stijgt de rekentijd?"

Polynomiaal begrensde rekentijd = efficiënt/gemakkelijk

>> **exponentieel** = niet efficiënt/moeilijk

- Voor n groot: exponentiële functie > polynomiale functie
- Algoritme met polynomiale tijdscomplexiteit: multiplicatieve verbetering van max. op te lossen instantie
>> algoritme met exponentiële tijdscomplexiteit: additieve verbetering

→ Probleem is makkelijk indien polynomiaal algoritme bestaat

Vb.

- **LP**: ellipsoïde methode en inwendige puntmethode
!! Simplex algoritme is exponentieel in rekentijd !! Hoewel empirisch wel goed...
- **Toewijzing, transport, MCNFP**: speciaal geval van LP
- **Kritiek pad in acyclisch netwerk zoeken**: DP-recursie
- **TO vinden in georiënteerde graaf**: rekentijd neemt toe in aantal pijlen

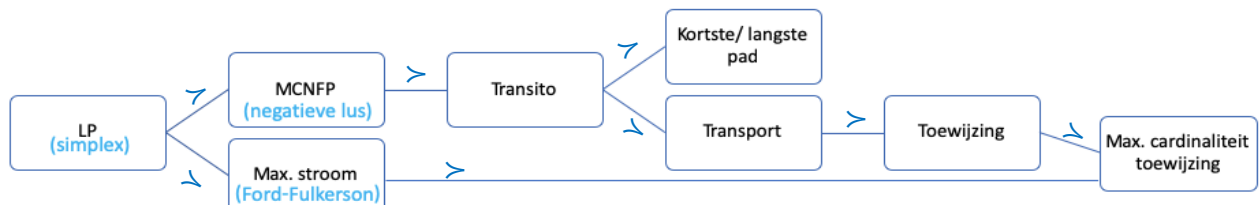
→ Probleem is moeilijk indien bewijs dat poly-tijd algoritme niet bestaat...

Vb. IP?

Reducties

Als $P1 < P2$, dan $P2$ makkelijk $\Rightarrow P1$ makkelijk
 $P1$ moeilijk $\Rightarrow P2$ moeilijk

Vb. netwerkproblemen

Vb. beslissingsproblemen

- **Partitie < 0/1 knapzak**
 - Partitie: Bestaat er een deelverzameling A' van A zodat som van de getallen in A' = som van getallen in $A \setminus A'$?
 - 0/1 knapzak: nut en gewicht object i = element i uit A
→ max. nut zonder overschrijding capaciteit: als optimum = capaciteit: "ja"
- **Hamiltoniaans circuit < TSP**
 - HC: Bestaat er een tour die elk knooppunt precies 1 keer bezoekt?
 - TSP: elke boog in gegeven netwerk: lengte 1, alle andere bogen: lengte > 1
→ los TSP op: als optimum = som van bogen met lengte 1: "ja"
- **Euler circuit < Hamiltoniaans circuit**
 - EC: Bestaat er een tour die elke boog precies 1 keer bezoekt?
→ Een graaf bevat een EC \Leftrightarrow de graaf verbonden is en alle knooppunten hebben een even aantal aanliggende bogen (oplosbaar in lineaire tijd).

!! Pseudo-polynomiale algoritmes leiden tot **niet-polynomiale reducties** !!

Vb. knapzak (grootte instantie $O(n \log M)$) < langste pad (grootte instantie $O(nxM)$)

Operationeel onderzoek

nxM is exponentieel in $O(n \log M)$

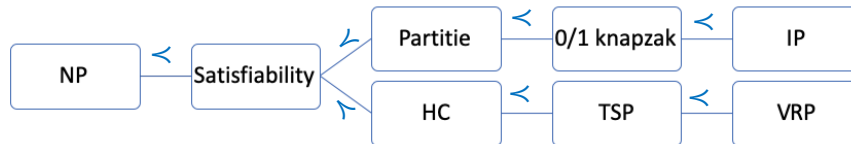
P versus NP

└─ = alle beslissingsproblemen
└─ = alle beslissingsproblemen die oplosbaar zijn in polynomiale tijd

Dus $P \subseteq NP$, maar is $P = NP$?

→ Probleem X is **NP-hard** $\Leftrightarrow \forall Y \in NP: Y \leq X$

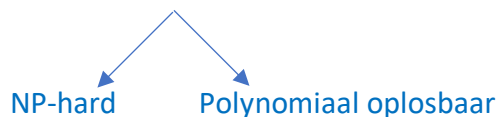
NP-hard probleem makkelijk \Rightarrow gans NP makkelijk: Onmogelijk? Neen. Onwaarschijnlijk? Ja!

Wat is dan nog relevant?

- Afmetingen
- Empirisch vs. worst case
- Speciale structuur
- Heuristieken
- Relaxeer

Complexiteitsstatus

Kan erg verschillen voor gelijkaardige problemen!!

- IP (NP-hard) vs. LP (makkelijk)
- HC (NP-hard) vs. EC (makkelijk)
- TSP (NP-hard) vs. MST (makkelijk)

└─ = Minimum Spanning Tree
└─ Oplossen via **algoritme van Prim**

1. Willekeurig beginknooppunt
2. Voeg boog en knooppunt toe met kleinste gewicht
3. Herhaal tot # bogen = # knooppunten – 1

→ **Rekentijd?**

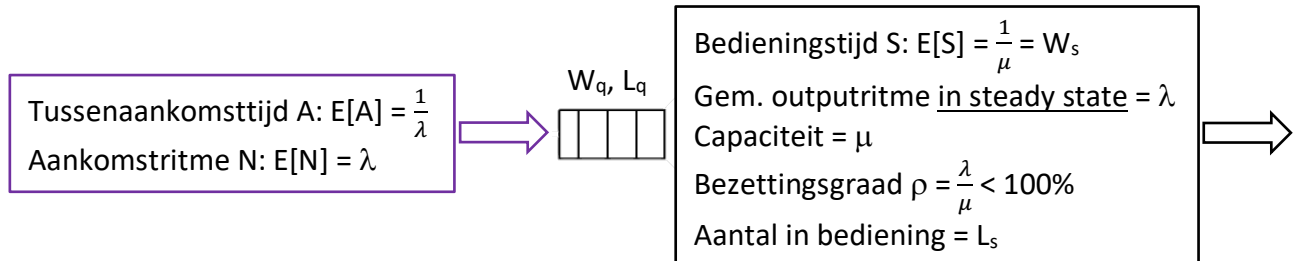
$O(n-1)$ iteraties met $O(m)$ operaties per iteratie = $O(nxm)$

Wachtlijnen

Wachttijd paradox

Gem. tijd tot volgende aankomst $\left[= \frac{E[A]}{2} \cdot \left(1 + \frac{\text{var}[A]}{(E[A])^2} \right) \right]$ is onafhankelijk van vorige aankomst!

Algemeen wachtlijnsysteem

- Voor elk systeem geldt **Wet van Little: $L = \lambda_{\text{eff}} W$**
- Doorlooptijd van een klant W_i = stochastisch proces in **continue ruimte, discrete tijd**
- Aantal klanten in systeem $\mathcal{L}(t)$ = stochastisch proces in **discrete ruimte, continue tijd**

Poisson-proces

= geboorteprocess

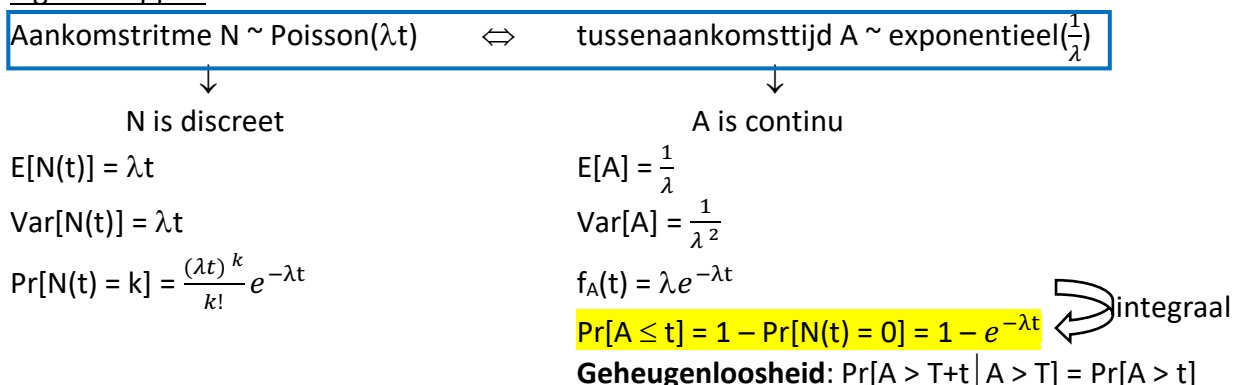
Voorwaarden

- 1) **Geheugenloosheid**: wachttijd paradox!
- 2) Kans op één aankomst binnen zeer klein tijdsinterval $\Delta t \rightarrow 0 = \lambda$
- 3) Kans op meer dan één aankomst binnen tijdsinterval $\Delta t \rightarrow 0 = 0$

Palm-Khinchine theorema

Σ veel aparte stochastische processen die elk heel zelden een event genereren \sim Poisson

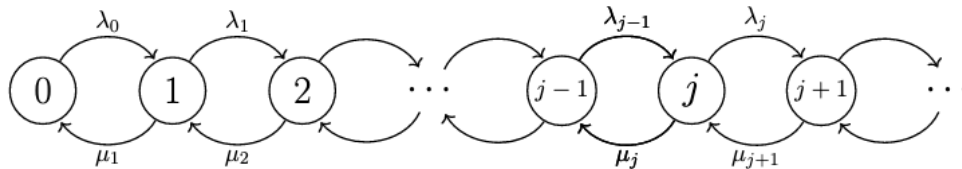
Eigenschappen

Geboorte-/sterfteproces $\mathcal{L}(t)$

= veralgemening Poisson-proces:

- Geboorte én sterfte
- Toestandsafhankelijke aankomsttimes (λ_j) en vertrekritmes (μ_j)

Voorwaarden

- 1) Tijd tot volgende geboorte in toestand $j \sim \text{Exp.}(\lambda_j)$
- 2) Tijd tot volgende sterfte in toestand $j \sim \text{Exp.}(\mu_j)$
- 3) Tijd tot volgende gebeurtenis in toestand j = minimum van 1 en 2

Stappenplan

1. Toestandsafhankelijke λ_j en μ_j
 - a. Controleer voorwaarden
 - **Concurrerende exponentiëlen:**
Indien meerdere parallelle stations met onafhankelijke $S_i \sim \text{Exp.}(\mu_i)$
→ tijd tot volgende sterfte exponentieel in elke toestand!
 - **Desaggregatie:**
Poisson-proces (λ) → verschillende types i met kans p_i volgen elk apart ook een Poisson proces (λp_i)
 - b. Bepaal λ_j en μ_j
 - c. Stel ritme-diagram op
2. Evenwichtskansen π_j
Stel steady state: $\lim_{t \rightarrow \infty} P_{ij}(t) = \pi_j \rightarrow$ onafhankelijk van begintoestand i en tijd t
3. Prestatiemaatstaven L , L_s , L_q
4. Wet van Little: W , W_s , W_q
! Gebruik λ_{eff} !

Kendall-Lee notatie: $a/b/c/d/e/f$

Geldt enkel voor \Rightarrow \Rightarrow of \Rightarrow \Rightarrow

a: kansdichtheid tussenaankomsttijden

→ M/D/E_k/GI

b: kansdichtheid bedieningstijd

→ M/D/E_k/G

c: aantal parallelle stations

d: wachtlindiscipline

→ FCFS/LCFS/SIRO/GD

waarbij $E[W_{\text{FCFS}}] = E[W_{\text{LCFS}}] = E[W_{\text{SIRO}}]$ maar $\text{var}[W_{\text{FCFS}}] \leq \text{var}[W_{\text{SIRO}}] \leq \text{var}[W_{\text{LCFS}}]$

e: max. klanten in systeem (wachten + bediening), vb. **balking**

f: grootte klantenpopulatie

M/M/... is geboorte-/sterfteproces!

1. Toestandsafhankelijke λ_j en μ_j

$$\begin{cases} \lambda_j = \lambda \\ \mu_0 = 0 \\ \mu_j = \mu \end{cases}$$
2. Evenwichtskansen π_j
Bezettingsgraad $= \frac{L_s}{s} = L_s = \rho = \frac{\lambda}{\mu} < 100\%$
 $\lambda_{eff} = \mu \rho = \mu (1 - \pi_0)$
3. Prestatiemaatstaven L , L_s , L_q
 $L = \sum_{j=0}^{\infty} j \pi_j = \dots$
 $L_s = 1 - \pi_0$
 $L_q = \sum_{j=1}^{\infty} (j-1) \pi_j = \dots$
4. Wet van Little: W , W_s , W_q

Speciaal geval: M/M/1/FCFS/∞/∞

- $\Pr[W > t] = e^{-\mu(1-\rho)t} \rightarrow W \sim \text{Exp.}(\mu(1-\rho)) = \text{Exp.}(\mu(1 - \frac{\lambda}{\mu})) = \text{Exp.}(\mu - \lambda) = \text{Exp.}(\frac{1}{W})$
- $\Pr[W_s > t] = e^{-\mu t} \rightarrow W_s \sim \text{Exp.}(\mu)$
- $\Pr[W_q > t] = \rho e^{-\mu(1-\rho)t}$

M/M/1/GD/c/∞ (geboorte-sterfteproces)

1. Toestandsafhankelijke λ_j en μ_j

$$\begin{cases} \lambda_j = \lambda \\ \lambda_c = 0 \\ \mu_0 = 0 \\ \mu_j = \mu \end{cases}$$
2. Evenwichtskansen π_j
Ook steady state als $\rho = \frac{\lambda}{\mu} \geq 100\%$!
Bezettingsgraad $= \frac{L_s}{s} = 1 - \pi_0 \neq \rho$
3. Prestatiemaatstaven L , L_s , L_q
 $L = \sum_{j=0}^{\infty} j \pi_j = \dots$
 $L_s = 1 - \pi_0$
 $L_q = L - L_s$
4. Wet van Little: W , W_s , W_q
 $\lambda_{eff} = \lambda (1 - \pi_c)$

M/G/1/GD/∞/∞

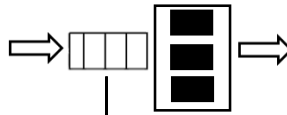
W_q = wachttijd voorgangers in de rij + klant in bediening

$$= L_q \times \frac{1}{\mu} + (1 - \pi_0) \times \frac{E[S]}{2} \cdot \left(1 + \frac{\text{var}[S]}{(E[S])^2}\right)$$

$$W = W_s + W_q = \frac{1}{\mu} + W_q \quad (\rightarrow \text{Wet van Little: } L, L_s, L_q)$$

$$\text{Bezettingsgraad} = \frac{L_s}{s} = \frac{\lambda}{\mu} = \rho$$

Meerdere servers in parallel

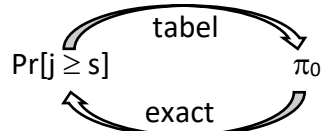
M/M/s/GD/∞/∞ (geboorte-/sterfteproces) → Gepoolde wachtrij → efficiëntiewinst!

1. Toestandsafhankelijke λ_j en μ_j

$$\begin{cases} \lambda_j = \lambda \\ \mu_j = j\mu \text{ (voor } j = 0, 1, \dots, s-1) \\ \mu_j = s\mu \text{ (voor } j = s, s+1, \dots) \end{cases}$$

2. Evenwichtskansen π_j

Bezettingsgraad $= \frac{L_s}{s} = \frac{\lambda}{s\mu} = \rho < 100\%$

3. Prestatiemaatstaven L , L_s , L_q

$$L = L_q + L_s$$

$$L_s = \frac{\lambda}{\mu}$$

$$L_q = \sum_{j=s}^{\infty} (j-s)\pi_j$$

4. Wet van Little: W , W_s , W_q

M/G/∞/GD/∞/∞ ("self service")

- M/M/∞/GD/∞/∞ (geboorte-/sterfteproces)

1. Toestandsafhankelijke λ_j en μ_j

$$\begin{cases} \lambda_j = \lambda \\ \mu_k = k\mu \text{ (voor elke } k \in \mathbb{N}) \end{cases}$$

2. Evenwichtskansen π_j

Bezettingsgraad $= \frac{L_s}{s} \neq \rho$

$$\pi_j = \frac{\rho^j}{j!} \cdot \pi_0 \sim \text{Poisson}(\rho)$$

$$\pi_0 = e^{-\rho}$$

3. Prestatiemaatstaven L , L_s , L_q

$$L_q = 0$$

$$L = L_s = \rho$$

4. Wet van Little: W , W_s , W_q

$$W_q = 0$$

$$W = W_s = \frac{1}{\mu}$$

- M/D/∞/GD/∞/∞

↳ Elke klant blijft exact d tijdseenheden in het systeem

$$\pi_j \sim \text{Poisson}(\lambda d = \frac{\lambda}{\mu} = \rho)$$

- M/G/∞/GD/∞/∞

Via desaggregatie en aggregatie: $\pi_j \sim \text{Poisson}(\sum_{k=1}^{\infty} \lambda p_k d_k = \frac{\lambda}{\mu} = \rho)$

→ Als aankomstrijtme $\sim \text{Poisson}$, dan $\pi_j = \frac{\rho^j}{j!} \cdot e^{-\rho} \sim \text{Poisson}(\rho)$

onafhankelijk van bedieningstijd-verdeling!! Enkel gemiddelde $\frac{1}{\mu}$ hebben we nodig!

M/M/s/GD/s/∞ (geboorte-/sterfteproces)

= Blocked Customers Cleared = Erlang verliesmodel

1. Toestandsafhankelijke λ_j en μ_j
$$\begin{cases} \lambda_j = \lambda \\ \lambda_s = 0 \\ \mu_j = j\mu \text{ (voor } j = 0, 1, \dots, s-1) \\ \mu_j = s\mu \text{ (voor } j = s, s+1, \dots) \end{cases}$$
2. Evenwichtskansen π_j
 π_s = fractie van klanten die niet bediend kunnen worden
3. Prestatiemaatstaven L , L_s , L_q
 $L_q = 0$
$$L = L_s = \frac{\lambda_{eff}}{\mu} = \frac{\lambda(1-\pi_s)}{\mu}$$
4. Wet van Little: W , W_s , W_q
 $W_q = 0$
 $W = W_s = \frac{1}{\mu}$

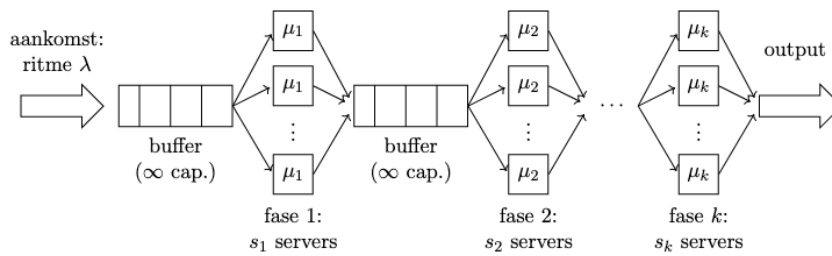
M/M/R/GD/K/K (geboorte-/sterfteproces)

= machine repair = finite source

1. Toestandsafhankelijke λ_j en μ_j
$$\begin{cases} \lambda_j = (K-j)\lambda \\ \mu_j = j\mu \text{ (voor } j = 0, 1, \dots, R) \\ \mu_j = R\mu \text{ (voor } j = R, \dots, K) \end{cases}$$
2. Evenwichtskansen π_j
3. Prestatiemaatstaven L , L_s , L_q
4. Wet van Little: W , W_s , W_q

Netwerken

Seriële netwerken

Stelling van Jackson: indien

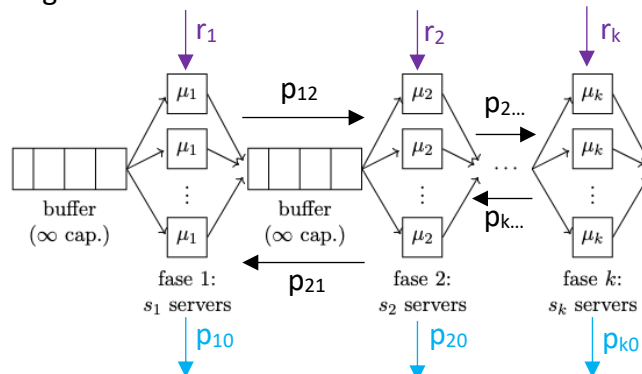
- 1) Tussenaankomsttijden in eerste fase $\sim \text{Exp.}(\lambda)$
- 2) Bedieningstijd in elke fase j (identieke servers) $\sim \text{Exp.}(\mu_j)$
- 3) Elke fase j voldoende capaciteit: $\lambda < s_j \mu_j$
- 4) Buffers met ∞ capaciteit en FCFS

dan tussenaankomsttijden in iedere fase j $\sim \text{Exp.}(\lambda)$

→ Elke fase j: M/M/ s_j /FCFS/ ∞ / ∞

Open netwerken

= uitbreiding seriële netwerken met externe aankomsten en vertrek uit het systeem

Gelijkaardig aan stelling van Jackson: toestand van elk station onafhankelijk van andere!

Voldoende capaciteit?

$$\begin{cases} \lambda_1 = r_1 + p_{21}\lambda_2 \\ \lambda_2 = r_2 + p_{12}\lambda_1 + \dots \\ \dots \end{cases}$$